

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 581/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Танасковић адвокат из ..., против тужене Градске општине Стари град, коју заступа Градско правобранилаштво, Одељење градског правобранилаштва за општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски венац и Стари град, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, решавајући сукоб надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, на седници већа одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 17285/18 од 11.02.2020. године стварно је надлежан Апелациони суд у Београду.

Образложење

Решењем Гж 13927/20 од 17.09.2020. године, Виши суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 17285/18 од 11.02.2020. године и списе предмета доставио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање по жалби тужене, па је списе предмета уз допис Гж 4591/21 од 08.09.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20, у даљем тексту ЗПП), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је Апелациони суд у Београду стварно надлежан за одлучивање у другом степену о жалби тужене.

Према стању у списима, тужилац је поднео тужбу ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, а као вредност предмета спора означио је износ од 360.000,00 динара. Први основни суд у Београду је пресудом П 3663/17 од 17.05.2017. године одбио као неоснован тужбени захтев и обавезао тужиоца да туженој накнади трошкове парничног поступка. Виши суд у Београду се решењем Гж 10595/17 од 12.10.2017.

године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против означене пресуде и списе предмета доставио Апелационом суду у Београду на даљу надлежност. Одлучујући о жалби, Апелациони суд у Београду је решењем Гж 613/2018 од 26.09.2018. године укинуо првостепену пресуду и предмет вратио на поновно суђење.

У наставку поступка, Први основни суд у Београду је донео пресуду П 17285/18 од 11.02.2020. године којом је делимично усвојио тужбени захтев за накнаду материјалне штете са припадајућом законском затезном каматом, одбио део захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете и обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Истом пресудом, тај суд се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде људских права из члана 21. Устава Србије, сходно одредби члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова којом је прописано да виши суд у првом степену суди у споровима за заштиту од дискриминације, што подразумева и накнаду штете због дискриминације. Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу, након чега су списи достављени Вишем суду у Београду, који се решењем Гж 13927/20 од 17.09.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о изјављеној жалби тужене и списе предмета уступио Апелационом суду у Београду као стварно и месно надлежном за одлучивање, указујући да је тужена изјавила жалбу против пресуде донете у спору који у смислу члана 468. ЗПП не представља спор мале вредности, јер је вредност предмета спора у време подношења тужбе 16.09.2010. године износила 360.000,00 динара, што прелази износ од 3.000 евра, због чега је, у смислу одредбе члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, апелациони суд надлежан да одлучује о изјављеној жалби.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју надлежност за одлучивање у овој правној ствари указујући да је пресудом Првог основног суда у Београду П 17285/18 од 11.02.2020. године одлучено о захтеву за накнаду материјалне штете у износу од 18.000,00 динара, који износ не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности и да је истовремено том пресудом одлучено и о приговору стварне ненадлежности суда. По оцени апелационог суда, сагласно члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, о жалбама изјављеним на пресуде основних судова донетих у споровима мале вредности, као и о жалбама изјављеним против решења основних судова, одлучује виши суд у другом степену, због чега је у конкретном случају за одлучивање о жалби изјављеној против овакве одлуке надлежан виши суд у другом степену.

Према члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, виши суд у другом степену одлучује о жалбама на решења у грађанско правним споровима, на пресуде у споровима мале вредности, у извршним поступцима и поступцима обезбеђења и у ванпарничним поступцима. Чланом 24. став 1. тачка 3. истог закона прописано је да апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 15. став 2. ЗПП прописано је да ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте.

Како из садржине списка произлази да се побија пресуда у поновном поступку коме је претходило жалбено одлучивање од стране Апелационог суда у Београду, који је претходно укинуо првостепену пресуду, те како тужилац у поновном поступку није мењао садржину непресуђеног дела тужбеног захтева о којем је одлучивао првостепени суд, то је по оцени Врховног касационог суда за одлучивање о изјављеној жалби надлежан Апелациони суд у Београду, који је претходним жалбеним одлучивањем засновао своју надлежност.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић